

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE NOVI GROBOVI

(Došle preko Trsta)

NA KOROSKEM izdajajo v roškem. Izhaja kot glasilo Celovcu tednik "Koroška kronika." Izdaja ta list Britanska obveščevalna služba. List je pisan in urejan za ljudstvo tako izvrstno, da se mu danes ne more primerjati noben slovenski tednik. V političnih vprašanjih ne zavzema nikakega stališča, ker mu je namen samo informirati. Partizani ga seveda radi tega napadajo. List prinaša zelo lepe opise Koroške, pa tudi ostale Slovenije; prinaša mnogo zgodovinskega gradiva, tako da bi ga mogle tudi šole uporabljati; obenem je res primerna kronika sedanjih dogodkov v posameznih koroških krajih, odkoder prinaša mnogo dopisov.

Sedaj, ko center Slovenije pod orientnim komunizmom kulturno propada, vsaj na periferiji skušajo držati dobre slovenske kulturne tradicije. Če bo totalitarizem dolgo tlačil Ljubljano, bodo morda vsaj naši mejniki Celovec, Gorica, Trst dvignili misel pravega slovenstva.

"MLADI KOROTAN." — "Koroška kronika" ima prilogo "Mladi Korotan." Ta je pisan za otroke po Koroškem. Ti slišijo slovensko besedo v šoli šele sedaj in toliko bolj potrebujejo jezikovne opore tudi izven šole.

"Slovenski vestnik" je ime komunističnega glasila na Koroškem. Izhaja kot glasilo Celovcu tednik "Koroška kronika." Izdaja ta list Britanska obveščevalna služba. List je pisan in urejan za ljudstvo tako izvrstno, da se mu danes ne more primerjati noben slovenski tednik. V političnih vprašanjih ne zavzema nikakega stališča, ker mu je namen samo informirati. Partizani ga seveda radi tega napadajo. List prinaša zelo lepe opise Koroške, pa tudi ostale Slovenije; prinaša mnogo zgodovinskega gradiva, tako da bi ga mogle tudi šole uporabljati; obenem je res primerna kronika sedanjih dogodkov v posameznih koroških krajih, odkoder prinaša mnogo dopisov.

Tito je odpustil Bolgariji vso vojno odškodnino v novih dogovorih

Belgrad. — Maršal Tito in bolgarski premier Dimitrov sta imela tri dni dogovore v Titovem poletnem bivališču na Bledu. Sporazumela sta se in sklenila nove vezi med Jugoslavijo in Bolgarijo in sicer politične, ekonomske in socialne.

Po tem sporazumu je Tito odpustil Bolgariji vso vojno odškodnino, katero bi morala plačati po mirovni pogodbi v znesku \$25,000,000. Kot poroča jugoslovanska vlada, sta se diktatorja sporazumela na sledečih točkah:

Prijateljstvo med obema državama ter vzajemna pomoč v slučajih potrebe. Obe državi bosta stopili v skupno carinsko zvezo ter uredili vprašanje posestev in stanovanj ob vsej jugoslovanski - bolgarski meji. Razširili bosta železniške zveze med obema deželama tako, da bodo zvezane glavne točke. Obe državi bosta tesno sodelovali in skupno nastopali proti "izzivanju grških monarhističnih fašistov" ter v vseh drugih važnih mednarodnih problemih, ki se tičejo teh dveh dežel, zlasti pa v vprašanju reke Donave, katero vprašanje smatra Jugoslavija in Bolgarija, da se tiče samo držav, ki leže ob Donavi.

Tito in Dimitrov sta dalje zaključila, da bosta obe državi sodelovali v kulturnih odnosih z izmenjavo literature in časopisja.

LOV NA RACE V OHIO BO SAMO 30 DNI

Washington. — Lov na race v državi Ohio bo letos dovoljen samo 30 dni, dočim je trajal prej po 45 dni. To je ukazal predsednik Truman na priporočilo notranjega tajnika Kruka, ki pravi, da je te divjačine vedno manj.

Ameriška bojna sila je zdaj 113,000 mož

Washington. — Ameriška armada šteje danes samo 8 divizij, ali okrog 113,000 mož. Ena divizija je v Evropi, 4 na Japonskem, ostale pa doma.

Valentin Markužič

Kot smo že na kratko poročali, je umrl v Polyclinic bolnišnici Valentin Markužič, star 59 let. Stanoval je na 1132 E. 63. St. Doma je bil iz Zaklana pri Horjulu, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Zadnjih 30 let je delal pri City Foundry Co.

Bil je član društva Slovenec št. 1 SDZ in Carniola Tent 1288 T. M. Žena Frances mu je umrla pred petimi leti. Tujak zapušta sinove: Valentin, Rudolph in William ter hčeri Frances Sterle in Angeline. Pogreb je danes zjutraj ob 9:30 iz Zakrajskega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Matt Kernz

V petek dopoldne je umrl Matt Kernz, star 67 let, stanujoč na 20771 Nauman Ave. Rojen je bil v Malem logu pri Loškem potoku, odkoder je prišel v Ameriko pred 41 leti in sicer je bil najprej v Travniku, Michigan, odkoder je prišel v Cleveland pred 6 leti.

Tukaj zapušta soprogo Mary, hčer Mrs. Mary Bartel, sinove: Joe, Matt in John, sestro Frances Laurich, v starem kraju brata Lojzeta. Bil je član št. 126 SNPJ. Pogreb bo iz Svetokovega pogrebnege zavoda na Lakeview pokopališče.

Frances Černe

V soboto zvečer je umrla na domu svoje hčere Alice Ferencak, 4817 Payne Ave., rojakuinja Frances Černe roj. Debevec, stara 75 let. Doma je bila iz Padeža nad Borovnic. Bila je vdova zadnjih 20 let. Poleg omenjene hčere zapušta hčer Frances Bond in sestro Heleno Cvar, v Planini pri Raketu pa sestro Ivano Mavrič. Tukaj zapušta tudi pet vnukov in vnukinj.

Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob 5 v Grdinovem pogrebnege zavoda. Pogreb bo v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Martin Grasso

V petek zjutraj je umrl Martin Grasso, star 23 let, stanujoč na 1031 E. 74. St. Tukaj zapušta mater Kato roj. Skitarelch, brata Anthony in George, sestrice Mary in Katie omenjeno Kulovich v Kaliforniji, ki sta dospeli na pogreb in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Wheeling, W. Va. Bil je veteran 2. svetovne vojne in član št. 99 HBZ. Pogreb je danes ob 8:15 iz Želetovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in na Kalvarijo.

Herman Holzheimer

V petek zvečer je umrl Herman Holzheimer, star 60 let. Stanoval je pri bratu na 1062 E. 71. St. Tukaj zapušta brata John in Martina, sestre Helen Koeth, Rose Rieman, Marie Werner in več sorodnikov. Rojen je bil na Nemškem in dobro poznan med Slovenci. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8:45 iz Želetovega pogrebnege zavoda na St. Clair Ave., v cerkev sv. Frančiška in na Kalvarijo.

Anton Hlebes

V mestni bolnišnici je umrl Anton Hlebes, stanujoč na 16007 Saranac Rd. Tukaj ni ma sorodnikov. Žena mu je umrla že pred leti. Doma je bil od Device Marije v Polju pri Ljubljani, kjer zapušta sorodnike. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnege zavoda na E. 152. cesti. Dan in čas še ni določen.

Nemške tovarne so izdelovale vojni material za Sovjetsko Rusijo

Velika ekonomska kriza bo nevarna delavski vladi

Ogrožena je pozicija Anglije kot ena prvih svetovnih sil

London. — Anglija se bori z ekonomsko krizo, kakršne še ne pomni noben Anglež. Ta ekonomska kriza ogroža obstoj sedanje socialistične vlade, kakor ogroža položaj Anglije v evetu kot ene glavnih velesil.

Dolarji, ki jih je dobila Anglija iz Amerike, vidno kopnijo. Njena polja in njene tovarne producirajo vse premalo za njene potrebe. Ponosna Anglija drvi nasproti najbolj temnim in najbolj nevarnim dnem, kar jih še pomni.

Ministrski predsednik Attlee bo v sredo govoril v parlamentu, kjer bo razložil položaj in priporočila razna zdravila. Vsekakor angleški narod pričakuje, da se bo od njega zahtevalo nove žrtve, da dežela ne prepade.

Pričakuje se, da se bo zahtevalo od naroda večjih žrtev, kot jih je pa doprinala tekoma vojne. Tako bo manj živeža, manj obleke, manj cigaret. Na drugi strani pa bo treba delati več ur na teden. Mnogi bodo morali spremeniti svojo zaposlitev s tem, da bodo šli v važne industrije.

Za angleško gospodinjstvo pridejo dnevi, ki jih je bila navajena tekoma vojne, namreč, da bo morala stati dolge ure v vrsti pred prodajalnami, da bo kupila najpotrebnejše.

Mnogi pravijo, da če se ne bo položaj kmalu izboljšal, bo narod pognal sedanjo socialistično vlado in si izbral drugo. Vlada ima v načrtu, da zmanjša armado, da bo nakupila v inozemstvu manj živeža, manj tobaka, manj premikajočih slik, manj goriva. Istočasno pa upa, da bo dobila v Ameriki nove kredite za nakup najpotrebnejšega.

Tovarne se nahajajo v ameriški coni. Ameriške oblasti so zapre 6 nemških uradnikov, ki so dajali važne instrumente Rusiji.

Berlin. — Ameriške vojaške oblasti so zapre 5 nemških uradnikov v dveh tovarnah, ki se nahajata v ameriški coni in ki sa izdelovali važen vojni material za Sovjetsko Rusijo.

Ameriški poveljnik okupacijske cone, general Clay je izjavil, da če se bo izkazalo, da je bila katera koli izmed štirih okupacijskih velesil (Zed. države, Anglija, Francija ali Rusija), zapletena v to, da je prejela vojni material iz nemških tovarn, da bo napravil protest pri zavezniškem kontrolnem koncilu. Rekel je, da kompletni dokazi o tem še niso na rokah.

Toda general sam je ukazal, naj pride zadeva v javnost in on je bil, ki je ukazal aretirati nemške uradnike v tovarnah. Uradniki bodo zaslani pred ameriškim vojaškim sodiščem. Nemško časopisje poroča, da so predelavci v teh tovarnah izjavili, da so izdelovali in pošiljali v rusko zasedbeno cono instrumente, ki se jih rabi pri streljanju raket.

Obe tovarni so zdaj ameriške oblasti zapre. Ena se nahaja v Mariendorfu, druga pa v Friedenu, obe v ameriški zasedbeni coni.

Časopis "Die Abend" poroča, da so jemali stroje iz tovarne v Mariendorfu in jih poslali v rusko cono skrivaj. Nekaj teh strojev je bilo poslanih v Underschlöss in Hirschgarten, berlinski predmestji, kjer se nahaja glavno stan ruske vojaške oblasti.

V CHICAGU SE PRIDNO OGLAŠA ŠTORKLJA

Chicago. — V prvi polovici letošnjega leta je poskočilo število rojstev v Chicagu za 44 odstotkov. Letos je bilo rojenih že 40,562 otrok, lansko leto ob istem času pa je 27,384.

RUSIJA JE PROTI IRSKI IN DRUGIM ZA UN

New York. — Ruska delegacija pri Zvezi narodov je izjavila, da bo vetirala prošnje za pristop k tej zvezi državam: Irski, Portugalski in Transjordaniji.

V Washingtonu zopet razobešajo umazano perilo iz vojnih časov

Celo Rooseveltov sin je bil deležen razpisnosti pri mastnih naročilih

Washington. — Senadni preiskovalni odbor, ki preiskuje razna vojna naročila v času vojne, je zaključil prvi teden te preiskave. Glavna točka te preiskave je, kako je dobil Howard Hughes multimilijonar, za \$40,000,000 naročil za armadna letala.

Na čelu odbora je senator Ferguson iz Michigana. Ta je rekel, da bo danes pričal pred odborom Elliott Roosevelt, sin pok. predsednika. Odbor ga bo vprašal, naj pojasni razpisne zabave iz 1943, ki jih je bil deležen on in filmska igralka Fay Emerson, ki je zdaj njegova žena, za katere zabave je dal denar milijonar Hughes. Za te zabave je plačal John Meyer, ki je bil Hughesov oglaševalni zastopnik in ki je potrošil, kot je sam izjavil, nad \$5,000 za Elliotta Roosevelta in filmsko igralko. Elliott je bil takrat polkovnik pri letalski sili in trdijo da je potem on priporočil, da se poveri Hughesu naročila za izdelavo letal, čeprav jih je armadno poveljstvo odklonilo kot neprirodne.

V sredo bo pričal pred odborom tudi milijonar Hughes, ki trdi, da je prejel vsa naročila za izdelavo letal postavnim potom in brez podkupovanja.

Chicago, Ill. — Jennie Keržič je odprla grocerijsko trgovino na 1740 W. 21st St., in ne na 2nd St., kot je bilo oni dan pomotoma poročano.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Zanimivo predavanje

V sredo zvečer ob 8 bo predaval v cerkveni dvorani sv. Vida misijonar g. Alojzij Rupar. Govoril bo o razmerah in svojih doživljajih na Kitajskem, kjer je bil 12 let. Predavanje bo zelo zanimivo in vsak je prijazno vabljen.

Dobrodošel v metropoli

Nazaj v svojo rojstno domovino Ameriko se je povrnil John Škrabec, ki je bil odšel l. 1930 v Hrovačo pri Ribnici. Ko je bil še tukaj, se je aktivno udeleževal pri Orlu in svtoj vidskih kulturnih prireditvah. Leta 1945 je z drugimi odšel v Italijo, kjer se je javil pri ameriških oblasteh. Prebil je ves ta čas v begunskem taborišču v Senegallia v Italiji. Razumljivo je, da ve povedati mnogo zanimivega o stari domovini pred vojno in med vojno, pa tudi o bednem življenju naših beguncev. Tukaj ima sestro Mrs. Angelo Vidigoj na 6325 Carl Ave., in brata Antona. Srečnega se počuti, da je zopet na svobodnih ameriških tleh.

Je zopet v uradu

Dr. Patrick Virant je po prestani boleznii zopet vsak dan v svojem uradu nad North American banko na 15621 Waterloo Rd.

Pisma pri nas

Pri nas ima pismo Jože Rogelj; piše mu Stanko Pevec. Dalje ima pismo pri nas Mary Kobe roj. Kožar; piše ji Juršič Florijan.

Iz Minnesote

Od Sv. Saefana v Minnesoti pošilja pozdrave g. kanonik J. J. Oman. Prav prijetno je tam v tem času, pravi.

Iz Washingtona

Iz Anacortes, država Washington, pošilja pozdrave Frances Medved. Kraj se nahaja prav na skrajni severozapadni točki Amerike.

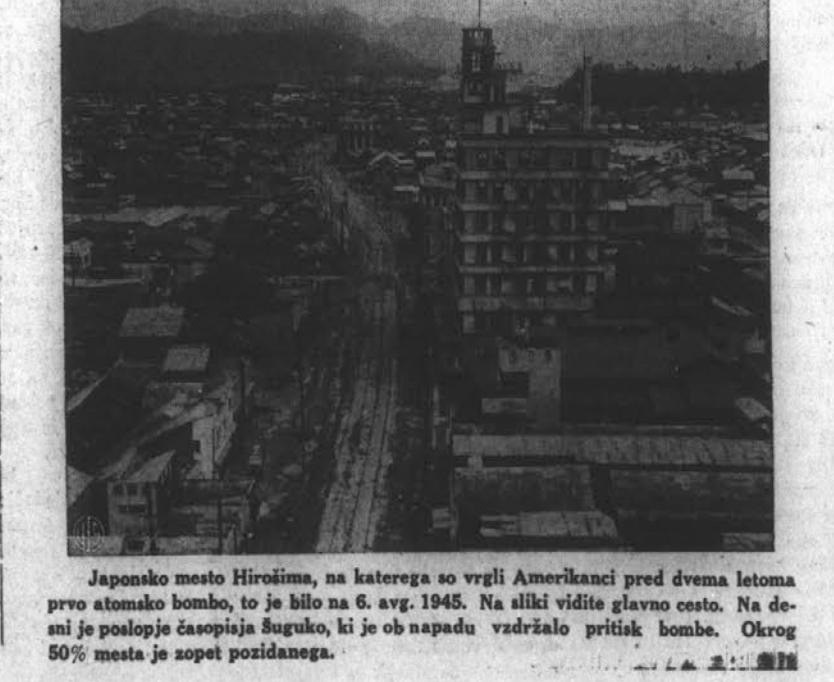
Prijazen obisk

Iz Chicaga, Ill., smo dobili prijazen obisk. Pri nas se je namreč zglasil naš vrh zastopnik John Mlakar, ki je prišel sem obiskat svoje stare znance in prijatelje. Do leta 1927 je namreč živel v Clevelandu, od tedaj pa v Chicagu. Ustavil se je pri prijateljski družini g. Ivana Račiča. Mr. Mlakar bo ostal par dni tukaj, ker ima ravno počitnice. Dobrodošel, John!

Slovesna otvoritev

V soboto je bila slovesno odprta nova podružnica North American banke na vogalu Union Ave. in 93. cesti. Ljudje so prišli od vseh krajev, da vidijo to novo banko in vložijo svoj denar. Novih vlog je bilo nad pričakovanje veliko tako, da je zmanjkalo za to pripravljenih daril. Vodstvo banke je naročilo dodatne, da jih bodo dobili vsi, ki so napravili nove vloge. Ljudje so izražali zadovoljstvo, da so dobili v tisti kraj banko, ki so jo že tako dolgo čakali. Ameriške banke in drugi so poslali na otvoritveni dan krasne šopke novi banki. Notranji prostori banke so okusno urejeni, zračni in svetli, da smo Slovenci res lahko ponosni na ta novi bančni zavod.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Japonsko mesto Hirošima, na katerega so vrgli Amerikanci pred dvema letoma prvo atomsko bombo, to je bilo na 6. avg. 1945. Na sliki vidite glavno cesto. Na desni je poslopje časopisja Šuguko, ki je ob napadu vzdržalo pritisk bombe. Okrog 50% mesta je zopet pozidanega.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. E. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti na eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolice po razmahalih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stana 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 151 Mon., Aug. 4, 1947

Odpri srce, odpri roke. . .

Nadaljujemo Meškovo povest o ANKI, ki ima naslov: **NA SVETI POST.**

Zunaj na ulicah je med tem žvižgal veter in začel je naletavati sneg. Anka je zdaj pogledala skozi okno, pri srcu ji je postalo tesno in nemirno. Če metež postane hujši — kako bo hodila domov? Teško ji je leglo na misli, da je otrokoma odgovarjala raztreseno, dostikrat šele na ponovno vprašanje, ali pa jim je odgovorila narobe.

Opoldne je prišel Tončkin mož. Ob vratih si je otrsel suknjo, precej mu jo je pobelilo od urada do doma.

“Zdaj pa le takoj k mizi, da se Ana ne zamudi predolgo,” je priganjala Tončka. Pogledala je skozi okno in kakor tajna skrbi ji je zatrepetalo v očeh. . . “Morda bo zunaj vedno huje.”

“Prinesi vina!” je menil soprog. “To Anko ogreje in okrepiča, bo laže stopala.”

“Tončkin mož je nalival. Popoldne ni imel službe, zato je bil dobre volje. Spil je nekoliko nagloma, drugega za drugim; vino ga je ogrelo in mehko in praznično mu je postalo pri srcu — že je čutil nežnost in radost svetega večera. Smejalo se je dobrodušno in glasno je nagajal otrokoma, da jima Božič ne prinese ničesar. . . “Pri nas pojde mimo. Pri sosedovih, pri Križanovih se pač ustavi, a k nam ne pride. . . Zakaj ne? Glej ju — prerazposajena sta, to sama vesta!”

Otroka sta se vznemirila in mati ju je morala tolažiti. Oče se je pa smehljaj zadovoljno in nalival Anki.

“Pij, Anka, boš laže hodila. Pot je dolga in zima je, da človeka stresa še v zakurjeni sobi.”

Ena je bila ura, ko so vstali. Anka je bila vznemirjena, mudilo se ji je.

“Bog vama povrni! A predolgo sem se zasedela.”

“En hipce počakaj, Anka, takoj ti prinesem obleko. Potem kar ‘greh’.”

Tončka je poiskala v naglici obleko in nekaj starih igrač. Igrače so položili v košarico na dno, navrh so dejali obleko, kolikor je bilo vanjo. Ostalo so povežali v culico.

“Bog vama plačaj! In veselo in srečno praznike vam daj vsem skupaj!”

“Srečno hodi, Anka! In o priliki spet kaj pridi!”

“Pridem. Z Bogom!”

Ko je prišla Anka na ulico, je naletavala sneg v debelih kosmičih, a ne pregosto. Ulice so bile pobeljene, a plast še ni bila posebno debela.

Hitela je k peku po žemlje. Tople so bile, še pravkar so jih morali vzeti iz peči. Otdot je šla v prodajalnico nakupiti za deco nekaj malenkosti. V prodajalni je bilo mnogo ljudi in je morala nekaj časa čakati.

Ko je imela vse in je šla iz mesta, je na visokem mestnem zvoniku bila ura. . .

“Dve!”

Slaničeva se je zdrznila, stopila je hitreje, glavo in ves gornji život je nagnila naprej, kakor bi hotela s tem pospeiti hojo, kakor bi se nameravala spustiti v beg.

Bilo ji je toplo, tako toplo kakor v sobi sestrične, kjer je bilo tako toplo in mehko in voljno, da bi človek sedel in sedel in ne bi nikoli vstal in nikoli na cesto ne šel. V zimo, v sneg! Po glavi, po nogah in po vsem telesu ji je plala toplota, a ta gorkota jo je nenavadno slabila, kakor bi jo hotela uspavati.

Dopoldne ji je bilo hladno, a čutila se je svežo in krepko, zdaj pa se je je oprjemala mehka lenoba s toplimi rokami; v tem objemu so ji ginile moči, spanec ji je legal na oči in na misli. A pogledala je tja po poti — ah, dolga, dolga je še! Res, zakasnila se je, večer bo, preden bo doma. . .

Vztrpetala je, poskusila je otresti toplo zaspanost, odgnati mehko lenobo, ki ji je legla na misli in na oči. Stresla je glavo, privzdignila jo je za nekaj trenutkov, sklonila se je spet z vsem gornjim telesom naprej in je stopila hitreje.

“Zmračil se, preden se vrnem. Otroci pa čakajo in bodo vznemirjeni.”

Mislil so se ji zdravile, napele so se ji za nekaj trenutkov. Zaželela si je, da bi bila že v domači vasi. In glej, komaj si je to zaželela, se je že zgodilo. Glej, tam gori nad cesto se že beli domači gozd, v njegovem zavetju stoji kočica — še pet minut in doma je, pri deci.

“Anka, stopi hitreje! Anka, deca čaka!” — Saj hiti, hiti — in, oj radosti, doma je. . .

A hipoma jo je streslo. Široko in plašno je odprla oči. Tuj

les se je razprostiral pred njo ob cesti, neznan — nekaj ga je pač videla, ko je šla v mesto, a menila se ni zanj. Domače hiše pa nikjer.

Ah res, saj je šele komaj iz mesta! Oh, pot je še dolga in težavna je, kako bo še trudna! Sneg naletava, sever brije, da jo reže in žge do mozga. Sneg se ji oprjemlje šolnov, lahko bi omahnila, tako visoko stopa — a pot je še dolga, doma pa jo čakajo malčki. . .

“Stopi, Anka! Hitreje, Anka!”

Pot ji je tekla po čelu v velikih kapljicah, tako je hitela. Košarica in culica sta se ji zdeli neizmerno težki. Z vsakim korakom je rasla nujna teža, da je Anka sopla pod njo.

Ob cesti je stalo posamezno drevje. Vrbe, jagnjedi, jelše, hrasti — vse kakor dopoldne, ko je šla tod mimo. Le bolj bele je bilo vse. Obklelo si je še bolj praznično obleko — sveti večer je bil blizu. Večeve se je sklanjalo še niže kot dopoldne, kakor bi sanjalo še bolj živo o velikih skrivnostih svete noči in se klanjalo vse zavzeto pred njeno čarobno krasoto in nebesko svetostjo. . . Tuptam je samotarila nekoliko strani od ceste hiša, kakor izumrla. Prišla je Anka skozi malo vas — dvorišča so bila prazna, vse se je umaknilo zimi in snegu in hiše in je čakalo svetega večera.

Enkrat se je Anki zazdelo, da sliši med neslišnim padanjem snega od nekod zvonjenje. “Kaj pač zvoni? Ali mrliču?” Zatrepetalo je sem do nje, kakor bi prihitele izpod neba — mehak, skrivnosten pozdrav svetonočni morda. Doktorko se je Anke nalahno, naglo mimogrede — in je odhitele in se porazgubilo in utihnilo. Ni vedla jasno, ne odkod je prišlo, ne kam je šlo, ne kaj je bilo. . .

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Kako bo še z Anko — ali bo prišla k otrokom domov? Ali bo slavila z njimi skupaj sveti večer?

Na odgovor moramo čakati, da pridemo globlje v povest in vidimo njen konec. Med tem pa ANKI ne moremo kar nič pomagati, čeprav bi človek tako rad skočil za njo na zasneženo cesto z avtomobilom — in jo v hipu rešil vseh skrbi. . .

Pa saj je to samo — povest! Morebiti pa ANKA trpi samo v pisateljevi domišljiji! Čemu bi si kdo ubijal glavo radi ANKE in si dal parati srce? Oh, ko pa povest tako živo

Antonu Grdini

(k petdesetletnemu pionirskemu jubileju)

Krojijo sojenice nam usodo, po strugah tajnih nam življenje teče, beži mladost. . . Starosti blede misel zagrize se v srce kot črv in peče.

Naj milostne vam bodo sojenice! Naj sedmi križ, ki ga poklanjajo nebesa, bo lahek kakor las, ki vam sivi na sencih, in lažji od labodjega peresa, ki z njim arhangel, letopisec božje hiše, oceno jasnovideca v božje bukve piše:

“Anton Grdina, brat v Gospodu — ali je mogoče!? Let petdeset je že vtonilo v večnost, kar svoj zanos mladostni in gorečnost, najdražjo doto, si iz rodne kočke ponesel na Zapad, zavihal si rokave, zoral ledino, preobrazil golčave.

Postal si mož veljaven, steber med stebri. Ni rodoljubje tebi puhla rečenica: da še slovenske pesmi mila govornica po radiju na tujih tleh zvoni, zveni, gre hvala tebi, slavljencev Anton Grdina, in tebi, ki si ga rodila, domovina!

Za rodom rod gubi se v sencih tihih Zal. Da bi mehkejša počivali, slajše spali sodobniki, ki skupaj ste oblikovali za morjem novi svet — pogrebnišnik si postal. Skrbno, skrbno jih spremljaš na poslednji poti, vsak dan omahne kdo kot orel s strtimi peroti. . .

Na gori hrast — uklonil ni te sedmi križ! Med pionirji dozorel si v kremenitost, srce ti diči žlahtna roža — plemenitost. Prisluzil si si vstopnico za paradiz!”

Mirko Kunič.

Pozno spoznanje

Sodnik Jackson, član ameriškega vrhovnega sodišča, ki je bil eden izmed sodnikov pri obravnavi proti vodilnim naciem v Nuernbergu, je imel v St. Lawrence vsučilišču pretekli mesec govor, v katerem je med drugim dejal, da je Sovjetska Rusija, naša zaveznica tekom vojne, “vzpostavila nov totalitarski režim, ki ima na sebi vse znake starega.” Nato je naštel celo vrsto točk sedanjih odnosov Rusije ter onih nacijske Nemčije za časa avstrijskega “anšlusa,” ki morajo izzvati mučno negotovost v času, ko grozi spet svetovna katastrofa.

Ako si Jackson sedaj zasuka rokave za drugo tako obravnavo, in sicer zdaj proti Stalinu, Molotovu in ostalim, tedaj je nekoliko pozen za to. Čas, ko bi bil moral odkriti zločine proti miru in človeštvu, ki so bili v Nuernbergu naštevani samo Nemcem, je bil takrat, in tedaj bi bil moral obtožiti tudi sovjetske vladodržce.

Ena točka obtožnice napram nacistom se je glasila: “Narcarno snovanje, pripravljanje in hujskanje na vojno.” Kaj pa naj rečemo o ruski invaziji Finske leta 1939, o nemško-ruski pogodbi nenapadanja iz istega leta, ki je povzročila napad Hitlerjevih hord na Poljsko in potem na zapad; o ruski invaziji premagane Poljske od vzhodne strani dne 17. septembra 1939; o rusko-nemški pogodbi prijateljstva z dne 28. septembra 1939; na podlagi katere pogodbe sta si Rusija in Nemčija razdelili Poljsko? Kje je bila toreja tu kaka razlika med Hitlerjem in Stalinom?

Tekom nuernberškega procesa ni imel Jackson nobenega očitnega vesti, ko je obenem z ruskim sodnikom zahteval življenje obtoženih vojnih zločincev, kar je bilo popolnoma na mestu, ker so zaslužili smrt. Toda storil pa je vse, kar je bilo v njegovih močeh, da se je izkjučilo od obravnave vse rekorde in dokaze, iz katerih bi bilo razvidno, da so bili sovjetski voditelji prav tako krivi kakor nacijski. Celo dokumente o 22-mesečni rusko-nemški kolaboraciji, ki se je končala z “razporoko” dveh totalitarskih partnerjev, se je črtalo kot nesprejemljive dokaze.

Zdaj pa Jackson govori, kot da smemo pričakovati, da bo Rusija tudi v bodoče zagroševala take prestopke. Kako to, da ni doslej videl celega kataloga sovjetskih zločinov, izvršenih proti miru v preteklosti, ki so bili dovolj jasna kršitev mednarodnega zaupanja in dobre volje, tako da je bila celo sama Liga narodov, ki se je nahajala že na smrtni postelji, dovolj ogorčena, da je izključila Rusijo po njenem napadu na Finsko!

Sodnik Jackson je hinavec, če trdi, da je šele zdaj odkril vse to. Prestopki Rusije, v katerih vidi nevarnost za bodoči mir in varnost sveta, so bili ugotovljeni in znani že tedaj, ko je sprejel mesto sodnika na nuernberški obravnavi. Zaradi svoje tedanje pristranosti napram ruskim sodnikom ni takrat hotel priznati tega, kar priznava danes. Ali je to pravično in prav?

Ideja Zed. držav Evrope

Odkar se je zrušilo cesarstvo Karla Velikega, je Evropa gnezdo spletk in predsodkov raznih velikih in malih narodov. Da se temu odpomore, se je že davno v glavah nekaterih daljnovidnih intelektualcev porodila ideja o združitvi Evrope, ki bi pomenila odpravo mej in težav, ki so zvezane z njimi. Združena Evropa je postala celo cilj in smoter takih despotov kot so bili francoski kralj Ludovik XIV., Napoleon in Hitler, ki so hoteli združeno Evropo seveda v svojo korist, da bi jo laglje izkoriščali.

Ideja po združitvi Evrope ni od takrat nikoli zaspala. Leta 1930 je Francozoma Briand in Herriotu dejansko uspelo, da sta pridobila 26 evropskih vlad, ki so to idejo indorsirale ter bile pripravljene delovati za njeno uresničenje.

V zadnjih dveh letih se zdi, da je Evropa danes bolj daleč vsakebdi, kakor je bila kadar koli prej. Pa tudi zdaj ni stvar zaspala. Lansko leto-jo je Winston Churchill nenadoma zopet oživel v Curihu. Zdaj pa je prišel naš državni tajnik Marshall na dan z načrtom, s katerim je izmaneviral Molotova ter ga prisilil, da se je slednji izjavil proti namenom zapada.

Ni dvoma, da bi bila združena Evropa velik blagoslov za vse narode, ki v njej prebivajo. Poleg političnih prednosti, se ne sme prezreti tudi sledečih ekonomskih činjenic: južno-vzhodna Evropa ima v normalnih časih odviske živeža, dočim ima severozapadna Evropa industrijski odviske. Logična ekonomija zahteva, da te pokrajine trgujejo druga z drugo, ker imajo ene vse to, kar druge potrebujejo. Poleg tega je zgodovinsko dejstvo, da je Evropa mati tega, kar poznamo pod oznako — zapadna civilizacija. Rešitev Evrope, kulturno, politično in gospodarsko, je samo tedaj mogoča, če se bo uresničila ideja “zedinjenih evropskih držav,” po vzoru Zedinjenih držav ameriških. Torej na demokratskem principu, ne pa morda na kakem totalitarnem, kot si to domišljajo v Kremlju.

Člani naše ekspedicije na Willard so mnogim poznani, mnogim pa tudi ne. Zato morda ne bo napak, če se vam postavimo na ogled, da nas prešacate in svoje slabo mnenje o nas lepo zase obdržite, kakopak. Kakor vidite po naših srečnih obrazih, je moral biti fleten trenutek takrat, ko nas je slikar udaril. Res je bil presrečen trenutek. Saj smo se postavili tam na drvah nekaj minut poprej, predno smo se odpeljali k Lunkovim na banket. Ker je menda vsak izmed nas mislil samo na to, kaj vse ga ne čaka na težko založeni mizi, ni mogel napravljati drugačnega kot nadvse srečen obraz. Resnično, resnično vam povem, da nismo imeli zabadavo tako presrečne obraze.

vsakega posebej pripeljem na frger.

Prvi in glavni na sliki je Debevec Buč, ki se sicer ni posebno olikanega izkazal, ker cenjenemu gledalcu obrača zadnjo premo. Toda imejmo ga izgovorjenega, ker njegova dolžnost je, da gleda svojemu gospodarju v oči in čaka na njegove ukaze. Če ga natančno pogledate, boste opazili, kako vprašujoče gleda v svoje-ga gospodarja. Prav kot bi ga hotel vprašati: ali naj jih za-podim z jarda, poletnike? Samo besedo reci, pa bo naš bor-jač v dveh minutah izpraznjen in mili gostje si bodo 75 milj na uro pomagali, odkoder so prišli. Lahko je pa tudi mogo-če, da se je postavil pred nas, ko smo zavzeli svoje pozicije na kopicah drv, da bi pazili, da se kateri nas ne zmoti in bi pobral kako poleno. Ne, dokler je Buč pri hiši, vam rečem.

Od narodne skupščine, ki stoji levo v vrsti, so pa sledeči: prvi je hišni gospodar, Anton Debevec, ali kakor sva ronala največ v tej koloni — Kranjč Tone. Ne more prikriti blaženstva, ki ga navdaja, ker je imel počitnice, dokler smo bili mi pri njem na žernadi. Še da-

nes mi je uganka, kako je to, da nismo privlekli iz hiše tudi hišne mame, da bi se z nami slikala. Slika bi bila mnogo lepša, vam rečem.

Zraven njega se je razčepiril Graven Japček, od pičice tisti, ki vam kaže in packa to-le kolono, včasih tako, včasih pa tako. Ker se močno zazdi, da je kakor se vsak Meniševac, je pritisnil klobuk “na koso,” kar se mu zelo poda, bi rekel. Če ga naglo pogledate in si potem hitro poplaknete grlo, vam ne bo ostal v ustih slab okus.

naš France Jakšič, moj šlafkamarad in dirigent orkestra pri kazanju slik na Willardu. Ker je bolj Čahejeve sorte, sem mu rekel, naj stopi na kakšno večje poleno, da bomo vstric, pa ni hotel. Bil je tudi tako zaverovan v sliko, da je celo pozabil puhniti kolobarček z dimom cigare.

Škoda, da ni Mr. Grdina vzel slike, ko smo glihali za krave. Se reče, saj premikajoče slike je vzel, teh se pa ne more pritisniti v časopis. Tisto bi bila slika, tisto! Prav škoda je, da so gospoda Fronca od-peljali v Minnesota, da se ni mogel postaviti ob nas, ki smo nosili skupaj vse križe in teža-ve od Clevelanda do Willarda in spet nazaj, pa se nismo niti enkrat samkrat sportekli.

Tako, zdaj nas poznate. To podobco lahko izrežete in jo o-beсите, kamor hočete. Če si jo denete ponoc pod zglavje, bo-ste imeli hude sanje, torej ni priporočljivo.

Jutri bomo pa začeli raz-kladati zadnji dan našega pre-srečnega bivanja na Willardu. Dosti smo imeli še opravka, kot boste videli.

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

"Ali si me prišel vprašati?"

"Brez skrbi, tebe se nikoli ne spominjam. — A zdaj moram govoriti z bratom."

"Kaj bi mu rúd?"

"Njemu bom povedal."

"Meni povej!"

"Kdo si ti?" se je ujezil in obrnil proti bratovi sobanici.

"Kam rineš?" mu je zastopila pot. "Nikogar noče videti, hude volje je, ti si je kriv!"

"Jaz da, ti seveda ne! Krotka, kakor si," jo je grdo pogledal, da se mu je plaho umeknila.

Graščak je ždel ob oknu in topo buljil predse.

"Na, meč sem ti prinesel nazaj," je gospod Ambrož dejal in mu ga položil čez kolena.

"Kje si ga dobil?" je graščak zardel.

Povedal je in mu svetoval, naj se brž ukloni opatu in pošlje spravno daščlo za siromake.

"Ne morem, vse bi se mi smejal."

Prerivala sta se dolgo, graščak se ni podal, gospod Ambrož je žalosten in jezen odšel.

"Kaj ti je hotel?" je graščakinja hotela vedeti.

"Tebi nič mar!" ji je nejevoljno odgovoril, kakor se ji ni upal še nikoli.

Debelo ga je pogledala in zajokala: "O, že vem, zoper mene te je ščuval!"

Tlačanske solze ga nikoli niso mečile, ženin so ga vselej čisto ukrivile. Brž brž se ji je zarekel, da je Ambrož še v misel ni vzel.

"Ne?" jo je speklo. "Kajpa, ker me zaničuje."

"Ne zaničuje in ne spoštuje, le na miru te pušči, stori tako tudi ti!"

"Pa kaj ti je hotel?"

Povedal ji je. Ona pokonci, da ne pa ne, samostanu se je treba upreti.

A on je piekel Medvedjek. Trlepa, samostan, vse in se zadrževil v Žužemperk.

Šumbrežanovo neumno prerivanje s tlačani in krivično kljubovanje samostanu je bilo grofu Pankraciju močno čez glavo. Bal se je, da bo opatu zdaj zdaj zadosti in da bo udaril. Pa bo vsa rodovina na sramoti, jeziki vse dežela se bodo hudobno brusili ob Turjačane. Siten, godrnjav je čepel doma, še do tistih blagrov, ki jim je vse življenje stregel tako zvesto, mu ni bilo več do

"Hudiča, kaj se res že staram?" je robantil in iskal, ob koga bi se spoteknil.

"Hoj, ti," se je lotil žene, "Turkov nemara vendarle še ne bo. Po Adelo bom poslal. Saj se je menda že nagledala redovnic in naslišala njih molitve?"

"Pusto ji tam ni, sicer bi, se bila že vrnila," je odpeljavala.

"In rada je s sestro, kar pusti jo!"

"Če se je Turek premislil, bi Viljem utegnil," je našel staramisli. Priprave za poroko naj se kar začno!"

"Počakaj — zmerom: poroka! Kaj silliš, saj ji ne bo odšla, kadar bo, prekmalu bo. Ko bo Viljemova, ne bo več naša."

Grof je vzdihnil, sinov se je spomnil: "Ko bi se vsaj onadva že napasla sveta!"

"Kaj nisi Trojana ti sam poslal v daljne nemške dežele, čeprav se je branil?"

"Branil — branil," jo je oponašal. "Otrok je še bil, ni vedel, da mora po svetu, če se hoče izučiti vojne umetnosti in viteških čednosti. A zdaj je star dvajset let, zdoma je tri leta, lahko bi se že vrnil."

"Bog ve, kaj ga zavira, da ne more domov."

"Konrada si ti izrnila iz hiše, je godrnjal. "Spridila in izrinila. Zmerom si mu dopovedovala, da je kakor ustvarjen za vsije šole. Tako je tudi sam, ko je opravil študentsko šolo, začel tiščati za tujo učnostjo v latinski deželi. Kaj počne, sam večni Bog vedi! Studentje so polni vseh muh. Učijo se najrajši s kokco in

čašo — in z žensko!"

"Nak, Konrad že ne. Uči se, učenjak bo. Pobožen je. Morda bo opat, morda škof."

"Da, samo ne vitez in junak, in to imaš na vesti ti!"

"Pred Bogom bom to lahko zagovarjala."

"Anti veš. — No, Adela mora domov, sicer se mi še oira ponuni!"

XXIX.

Grofični Adeli je v Mekinjah bilo prav lepo. Tihota samotnega samostana po vsej deželi češčenih klarisij ni je bila močno všeč. Skrivnostni čar reda v molitvi, v delu, v zabavi jo je kar osvajal. Miselnost, željnost, navade, vse ji je, sama ni vedela, kdaj obrnilo in namerilo v ozki, ravni tir, ki je po njem mirno polzele samostansko življenje.

Mir ji je nekoliko kalil le Kristof Lamberg. Skoraj vsak dan je pridiral z Zapre, v sprejemnici sedel prednjo in si z lepimi rečenicami prizadeval na vso moč, da bi se ji prikupil.

"Prečastita mati opatica, nedopuščajte, da bi me toliko obiskoval," je prosila, ko jo je opatica nekoč vprašala, ali ji je mladi velikan morda ženin. "Ni mi ženin."

"Samo rad bi bil, kajne?" se je opatica Barbara poleg smehljala. Pa že prav. O priliki bom rekla besedo njegovemu stricu na Zapreah; Kristofu samemu ne morem, preljubezniv je, smil se mi."

Že drugi dan je Kristof Lamberg prišel spet: mlad, velik, močan. Po šegi nakodranj svetli lasje so se mu izpod bagegre čepice usipali do širokih pleč; obraz je rdel od pričakovanja, oči se svetile in smehljale; obleka mu je bila pretkana z zlatimi in s srebrnimi nitkami, ob bedru mu je bingljajl lehak meč.

Opatica res ni mogla drugače, preljubeznivo jo je pozdravil in prelepo prosil. Adelo je dala poklicati.

"Grofična, po slovo sem prišel," je začel z nizkim glasom in pomolčal; ker je molčala, je nadaljeval: "V Metliko pojdem, da bom pomagal cesarskemu glavarju, ko bodo Turki prilomastili."

"V Metliko?" se je nekoliko zmedla.

"Za slovo in spomin bi vam rad dal tole," je segel v žep in ji pomolil zlat prstan v lični škaticli. "Izdelal ga je najboljši kamniški zlatar, sam sem mu gledal pod roko, da bi bil spominek vreden vas."

"Ne zamerite," je zardela, "darila, kakor je lepo, si ne upam sprejeti."

"Zakaj ne?" je težko dihal.

"Kdo vam brani?"

"Cesarski glavar v Metliki."

"Ženin?" je hripavo vprašal.

Pokimala je, oči ni dvignila.

Molčala je. Res bi mu bila morala razodeti, ko je zapazila, kam meri. Pa ni, saj se je Viljema branila zmerom in ji je ženin samo po volji drugih.

A zdaj se je rada izgovorila z njim.

"Ne zamerite!" je prizadet vstal, se spoštljivo priklonil in

šel; prstan je pustil kar na mizi.

Kako je prišel v mesto, sam ni vedel, tako mu je bilo hudo. Na trgu ga je srečal mlad plemič, Kozma Hohenwart, in se veselo zasmejal:

"Čudež božji, kaj si še živ? V kopališču imajo rebulo, angelci bi jo pili, ti rečem; in dve Italijanki dan za dnem prepevata pesmi, da bi se človek valjal od miline, in živi sta, lepi, veseli, stavec bi se ogrel — tebe pa od nikoder!"

Kristof Lamberg se je res od kar je spoznal Adelo. Mesto, dasi veselo in polno razkošja in gospode, ga ni mikalo, kakor ga je še lani. Za nič ni več maral, ne za prijatelje ne za razposajene zabave v gospodskem kopališču, le Adelo mu je srce iskalo in oboževalo. — In zdaj? Zdej je vedel, da

se svet podira na vse njegove lepe sanje.

"Stric nekaj bolj boleha, ne smem ga puščati samega," se je izgovarjal prijatelju.

Doma se je stricu spovedal. Stric ga je gledal dolgo, tiho, potlej je rekel: "Siromak, previsoko si segel!"

(Dalje prihodnjič)

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

Taxi! Taxi! Rinaku, ki nam ga kaže gornja slika, je nove vrste "taxi" v Tokiju, odkar so tam pričeli uporabljati ameriške vrste "taxije." Izdelan je iz duraluminja in ima prostora za dve osebi. Voznina je običajna kot v drugih "taxijih."

Julia Buchar Beauty Salon

6120 ST. CLAIR AVE.,
Offers an August & September Special

Bring this coupon with you
It entitles you to \$2.00 credit
toward any permanent over \$8.50

Open Wednesday to Saturday all day
Call EN 6516 If no answer, call IV 0327

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Pvt. John Speh

ki se je končala njegova pot življenja in je v vojaški službi za vedno v Bogu zaspal dne 3. avgusta 1942.

Pet let je že poteklo od bridkega spomina dne, ko sprejeli smo vest žalostno, da Tebe več med nami ni.

Bridka smrt Te je odvzela, ko služil domovini si zvesto, med srečnimi se zdaj nahajaš, kjer ni trpljenja ne gorja.

Ljubi sin in brat predragi, spomin v naših srcih je ostal, v miru božjem sladko počivaš in prosí tam Boga za nas.

Žalujoci ostali:

JOHN in JOHANA SPEH, starši.
SESTRE in BRATJE.

Cleveland, Ohio, 4. avgusta 1947.

1913 - 1939

V BLAG SPOMIN

OSME OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBE IN NIKDAR POZABLJENE HČERE IN SESTRE

Mary Romih

ki nas je za vedno zapustila dne 2. avgusta 1939

Mesec avgust je zopet v deželi, pozno poletje siplje nam kras, mi pa ne moremo biti veseli, najbolj žalosten je ta mesec za nas.

Predraka, kako smo si želeli, da med nami bi Ti še bila, toda Bog Ti je uro odločil, ni izpolnil nam želje.

Draga hčerka in sestra naša, spavaj mirno tam pod zemljo, duša Tvoja naj srečo uživa tam gori v rajju blaženo.

V miru božjem sladko spavaj, kjer ni trpljenja ne skrbi, lepše sonce Tebi naj sijeva, in rožice na grobu cveto.

Žalujoci ostali:

MARTIN in LUCIJA ROMIH, starši
LUCILLE, sestra
Cleveland, O., 4. avgusta 1947.

LET'S EXPLORE OHIO

State Parks

Nature has provided a perfect playground in the Hocking Valley, a great, unspoiled wonderland of pine-covered ridges, wooded slopes, deep gorges and lofty caverns carved by wind and weather. The Hocking Parks are easy to reach in the heart of Ohio on Routes 33, 56, and 75. The cluster of scenic spots and picnic grounds centers just west of Logan along State Route 374. Here you leave behind the rush of main highways and can follow the very trails that the Indians wore smooth with their moccasins feet before the white man came to Ohio. The region is deeply cut by two streams, Pine Creek and Queer Creek, which drop from the highlands into the deep ravines. Giant hemlocks and tulip poplars tower up a hundred feet and more from the floor of the gorges and ferns and flowers grow in profusion. For the Indians, this was a place of refuge. They hid from the storms in the great caverns that

today are reached by convenient stairs and tunnels cut through the rock. They ground their corn in hominy holes that can still be seen. They got their salt here and, tradition says, they also mined silver and lead here. Half-way up the face of the 150-foot cliff are the "windows" of Rock House, a cavern that runs parallel to the face of the cliff for over 200 feet. After the Indians, horse thieves are said to have hidden here. Today, large parking areas have been laid out for motorists, and picnic tables, fire-places, open shelterhouses, drinking fountains and other conveniences for a day in the park are provided. Camping is permitted upon application to the forest ranger of the Ohio Division of Forestry stationed here. The ten-mile square area of the Hocking Parks includes Old Man's Cave, in surroundings which have been voted the most beautiful in

Ohio by the Ohio Federated Women's Clubs. A towering wall of rock rises from the quiet pool and a stream falls in a white cascade, screening the cave behind it. A short tunnel takes you to the top of the falls, and then, above all this, is the great, over-hanging rock that forms the cavern proper. Nearby is Cedar Falls and Ash Cave, the latter the most spectacular in the big park. Conkle's Hollow, between Old Man's Cave and Rock House, is the deepest canyon in Ohio. The parks are closed at dark, except for the camping area. Photographs are by the Ohio Division of Forestry.

FOR SALE BEVERAGE STORE

6119 St. Clair Ave.
Sales \$500 weekly

Attractive Fixtures, Electric Cooler, Fluorescent Lighting \$3500.00 plus Stock

OHIO STATE BEVERAGE STORE

6119 St. Clair Ave.
HE 8200

CARLING'S needs men

for BOTTLING DEPT.

40 hours per week
Steady Work
Age 25 to 45

Apply PERSONNEL OFFICE BREWING CORP. of AMERICA
93rd & QUINCY